

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.368/03

Brčko, 31.12.2003. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Zijada Kadrića kao predsjednika vijeća, te Dragane Tešić i Ruže Gligorević kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. B. iz B., zastupanog po punomoćniku M. M., advokatu iz B., protiv tuženog M. P. iz G., zastupanog po punomoćniku T. M., advokatu iz B., radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tuženog protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.40/02-I od 19.09.2003. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.12.2003. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog M. P. iz G. se odbija i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.40/02-I od 19.09.2003. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem je utvrđeno da je tuženi izvršio smetanje posjeda tužitelja na zemljištu označenom kao k.č.br. 435/2 P., njiva V klase u površini od 24.300 m² upisanom u Pl. br. 445 K.O. G., na taj način što je dana 26.01.2002. godine traktorom navedeno zemljište preorao te je naloženo tuženom da prestane smetati tužitelja u posjedu predmetnog zemljišta i da je ubuduće dužan da se uzdržava od ovakvog ili sličnog smetanja pod prijetnjom prinudnog izvršenja i izricanja novčane kazne kao i da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 400,00 KM sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedeno rješenje blagovremenom žalbom pobija tuženi zbog bitne povrede parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se ožalbena rješenja preinači i tužba tužitelja odbije ili da se ožalbena rješenja ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tuženog tužitelj je istakao da je žalba tuženog neosnovana, jer je prvostepeni sud u ovoj pravnoj stvari utvrdio relevantne činjenice koje se ne dovode u pitanje ni navodima žalbe, te je predložio da se žalba odbije.

Nakon što je pobijano rješenje ispitao u granicama određenim članom 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Sl. glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02) ovaj sud je odlučio kao u izreci a iz slijedećih razloga.

Tuženi prvostepeno rješenje pobija zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka navodeći da je prvostepeni sud u cjelosti zanemario odredbe članova 7 i 8 Zakona o parničnom postupku, a zatim da bitnu povredu predstavlja i činjenica da prvostepeni sud nije proveo sve dokaze, niti je saslušao parnične stranke. Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud provedene dokaze ocijenio saglasno odredbi člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, te je na osnovu

provedenih dokaza utvrdio relevantne činjenice za donošenje odluke o zahtjevu tužitelja u ovoj pravnoj stvari. Kako odredba člana 7 istog zakona propisuje da su upravo stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, a prvostepeni sud je proveo sve dokaze koje su tužitelj i tuženi predložili, to je po ocjeni ovog suda žalbeni prigovor bitne povrede odredaba parničnog postupka neosnovan.

Nije osnovan žalbeni prigovor tuženog da je prvostepeni sud u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Naime, tužitelj je podnio tužbu protiv tuženog radi smetanja posjeda, a u sporovima o smetanju posjeda se utvrđuju činjenice posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, pri čemu je tužitelj dužan da dokaže da je u vrijeme počinjenog smetanja, odnosno 26.01.2002. godine, bio u posjedu nekretnine označene kao k.č.br. 435/2 upisane u Pl.br. 445 K.O. G. i da je smetanje izvršio tuženi. Iz utvrđenog činjeničnog stanja u prvostepenom postupku slijedi da je tužitelj u posjedu predmetnih nekretnina bio od 19.02.1999. godine kada je u posjed uveden od Komisije..., Zapisnikom br. 13-472-69/98 od 19.02.1999. godine, jer su tužitelju i njegovoj, sestri rješenjem Komisije za vraćanje nepokretnosti br. 13-472-69/98, predmetne nekretnine vraćene u postupku vraćanja oduzetog zemljišta po odredbama Zakona o vraćanju oduzetog zemljišta i Zakona o vraćanju oduzetih nepokretnosti Republike Srpske. Tužitelj je faktičku vlast na predmetnim nekretninama vršio i u ime sestre Lj. B., jer je ista obzirom da je sa prebivalištem izvan Bosne i Hercegovine ovlaštenja u odnosu na predmetne nekretnine prenijela na tužitelja (navod tužitelja u postupku P.77/01-I, odnosno u postupku Gž.202/01). Time što nije stalno izlazio na predmetnu parcelu, niti je istu obrađivao (nesporna činjenica) tužitelj po mišljenju ovoga suda nije izgubio posjed ove nekretnine. Nesporna je činjenica da je tuženi dana 26.01.2002. godine (što je konstatovano i u službenoj zabilješci Policijske stanice B. br. 01/1-246/02 od 26.01.2002. godine) predmetne nekretnine uzorao, pa je na taj način izvršio smetanje posjeda. Stoga je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio materijalno pravo, odnosno odredbu člana 122 stav 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Sl. glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 11/01) kada je donio odluku kao u izreci rješenja.

Kako u sporu zbog smetanja posjeda saglasno navedenoj odredbi sud nema mogućnost da pri pružanju posjedovne zaštite provodi dokaze i utvrđuje činjenice o pravu na posjed, pravnom osnovu posjeda i savjesnosti posjednika, to je žalbeni navod tuženog da isti ima pravo prioriteta na predmetno zemljište i da je predmetno zemljište koje je vlasništvo njegovog oca greškom vraćeno tužitelju i njegovoj sestri, kao pravnim sljedbenicima N. B., u ovom sporu irelevantan.

Činjenica koju tuženi ističe i u žalbi da je tužitelj i ranije podnosio tužbu protiv tuženog radi smetanja posjeda, pa je odbijen sa tužbenim zahtjevom nije relevantna u ovom sporu. Naime, u postupku Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.77/01-IV odnosno postupku Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Gž.202/01, tužitelj je sa tužbenim zahtjevom odbijen jer tužbu za smetanje posjeda u navedenom postupku nije podnio u roku propisanom zakonom. Međutim, i da je tužitelj u tom postupku odbijen sa tužbenim zahtjevom zato što nije dokazao zakonske pretpostavke za posjedovnu zaštitu to bi značilo samo da u vrijeme koje je u toj tužbi navedeno kao vrijeme smetanja posjeda ili tužitelj nije bio u posjedu predmetnih nekretnina ili da smetanje nije izvršeno od tuženog. Osnovanost zahtjeva za utvrđenje smetanja posjeda u ovom sporu se utvrđuje prema

činjenicama koje je tužitelj dokazao vezano za posljednje stanje posjeda i izvršeno smetanje na dan 26.01.2002. godine.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci a na osnovu odredbe člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Kadrić Zijad